

Το όνομα της Πελεκανάδας

Υπάρχουν τρεις εκδοχές για την ονομασία του χωριού Πελεκανάδα. Η πρώτη αναφέρει πως επί τουρκοκρατίας ο φερόμενος ως Πελεκάν-Αγάς έδωσε το όνομά του στο χωριό (Πελεκανάγα) περνώντας ή διαμένοντας εκεί. Στην πορεία το όνομα άλλαξε και έμεινε ως Πελεκανάδα.... Η δεύτερη αναφέρει πως κάθε χρόνο πελεκάνοι έβρισκαν καταφύγιο σε βάλτους και λίμνες της περιοχής καθώς αποδημούσαν.... Η τρίτη και περισσότερο έγκυρη αναφέρει πως το χωριό πήρε το όνομά του λόγω των πολλών πελεκητών πέτρας (σύνηθες επάγγελμα της εποχής) που ζούσαν στην περιοχή.

Προχωράει η επένδυση των φωτοβολταϊκών στο Βλάση

Η μεγάλη επένδυση φωτοβολταϊκών της οικογένειας Γεωργίου Τσάκαλη στο Βλάση προχωράει με εντατικούς ρυθμούς. Φαίνεται ότι ο Βλασόκαμπος θα εξελιχθεί σε περιοχή ήπιας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας αφού πληροφορούμαστε ότι στην ίδια περιοχή έχουν ζητήσει άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ο Βασίλης Κακούρης του Δημητρίου, ο Περικλής Κοτσινοός, ο Νίκος και Σωτήρης Αποστολόπουλος, ο Σταύρος Μάστορας και δυο ακόμη επενδυτές από άλλα χωριά που έχουν νοικιάσει χωράφια στην περιοχή.

Ο δάσκαλος από τη Δροσιά

Ο Γιώργος Γιαννόπουλος από τη Δροσιά (Ζαΐμογλι) είναι ένας από τους καταξιωμένους επιστήμονες που ανέδειξε ο τόπος μας. Είναι ο δάσκαλος που με πάθος, θα λέγαμε, υπηρέτησε την εκπαίδευση και στάθηκε δίπλα στη μαθητική νεολαία σηλεύοντας την ίδια την ψυχή τους. Υπηρέτησε σε πολλές σχολικές μονάδες ως δάσκαλος και ως διευθυντής. Σήμερα συνταξιούχος πλέον κατοικεί μόνιμα στη Δροσιά. Είναι και αυτός από τους αναγνώστες και τους υποστηρικτές της εφημερίδας μας.

Στοιχεία εφημερίδας ΒΛΑΣΗ

Δίμηνη έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»
Συντάσσεται με ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου
Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»
Δ/νση: Βλάση Μεσσηνίας Τ.Κ. 24014

Εκδότης-Διευθυντής: Παναγιώτα Μαρινοπούλου.
Δ/νση: Κανάρη 36, Καλαμάτα. Τ.Κ. 241100,
τηλ.6976670736

Σύνταξη-Επιμέλεια Ύλης: Τάσος Αποστολόπουλος,
Δ/νση: Δημητρακοπούλου 20,
Τρίπολη, τηλ. 6977278756

Το χωριό Αληκοντούζι

Ανηφορίζοντας από το Βλάση και περνώντας το Κάτω και Πάνω Κοντογόνη φτάνεις στο πανέμορφο αλλά με ελάχιστους κατοίκους χωριό, Παλιό Λουτρό, που παλιότερα λεγόταν Αληκοντούζι ή Αλεκοντούζι. Στους πρόποδες του χωριού κυλάνε ήσυχα τα νερά του ποταμού Βελίκα και απέναντί του δεσπόζει το ξακουστό σπήλαιο του Κουφιέρου, το σπήλαιο των Αγίων Αναργύρων όπως το

αποκαλούν οι ντόπιοι. Μέχρι το 1912 το Αληκοντούζι άνηκε στο Δήμο Τριπύλης και είχε πληθυσμό 144 κατοίκους το 1889. Στην απογραφή του 1928 εμφανίζεται ως χωριό της κοινότητας Φλεσσιιάδας. Έχει έκταση 3 τετραγωνικά χιλιόμετρα και υψόμετρο 540 μέτρα. Ο πληθυσμός του εξελίχθηκε ως εξής: Το 1928 είχε 168 κατοίκους, το 1961 είχε 126 κατοίκους, το 1971 είχε 67 κατοίκους και

το 1981 είχε 39 κατοίκους. Τον Οκτώβριο του 1943 τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής και συγκεκριμένα ο Επισχυμένος Λόχος του 749 Συντάγματος Κυνηγών, σε επιχείρηση ενάντια στους αντάρτες που βρίσκονταν στο Αληκοντούζι τουφέκισαν 2 αντάρτες, αιχμαλώτισαν 4 και 1 αυτόμολο του III/999 Τάγματος Πεζικού Φρουριών. Στη συνέχεια το Αληκοντούζι πυρπολήθηκε ολοσχερώς.

Τηλεφωνείο Σουλhναρίου

Το 1914 υπηρετούσε στην Καλαμάτα ο Αμερικάνος Πρόξενος Ουίλσον ο οποίος συνέταξε έκθεση για την Μεσσηνία και τα προβλήματα των Μεσσηνίων. Η έκθεσή του δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Σημεία» στο φύλλο της 3ης Ιουλίου 2010. Στην έκθεση αυτή βρίσκουμε και το αίτημα των Σουλhναριών για το ταχυδρομικό και τηλεγραφικό γραφείο. Η έκθεση αναφέρει τα εξής: «Το Κοινοτικό Συμβούλιο Σουλhναρίου υπέβαλε ψήφισμα προς την Γενικήν Διεύθυνσιν των Ταχυδρομείων Τηλεγράφων δι' ου εκφράζει ευχύν όπως μη καταργηθεί το εν τη πρωτεύουσας της Κοινότητος υφιστάμενον Ταχυδρομικόν και τηλεγραφικόν γραφείον, αλλά συνδεθεί η πρωτεύουσα της Κοινότητος δια Τηλεφώνου και μετά των διαφόρων άλλων μερών».

Διαμαρτυρία γυναικών από τη Βουφράδα

Το 1916 ήταν μια από τις δυσκολότερες χρονιές για τους κατοίκους του χωριού Χατζή και των διπλών χωριών. Η αγανάκτηση ιδιαίτερα των γυναικών που οι άντρες τους ήταν επίστρατοι ξεχύλισε το ποτήρι. Αυτό οδήγησε τις γυναίκες από το Χατζή να πάνε στη Νομαρχία και να διαμαρτυρηθούν έντονα στο Νομάρχη γιατί δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα οικονομικά. Για τη διαμαρτυρία αυτή γράφει η εφημερίδα «Θάρρος» στο φύλλο της 16ης Φεβρουαρίου 1916 τα εξής: «...πλήθη γυναικών από τη Βουφράδα μητέρες και σύζυγοι των επιστράτων δοκιμαζόμενοι από την σκληράν δυστυχίαν της ανέχειας μετέβησαν εις την Νομαρχίαν διαμαρτυρούμενοι...»

Ζάκης Διονύσιος: Εκτελέστηκε από τους Γερμανούς

Ο Διονύσιος Ζάκης του Πέτρου γεννήθηκε το 1920 στο Βλάση. Η ζωή του συνδέθηκε με έμμεσο τρόπο με τη μάχη της Χώρας που έγινε στις 19 Ιουλίου 1944, αφού υπήρξε θύμα αντιποίνων από τις γερμανικές δυνάμεις κατοχής. Ας δούμε, όμως, τα γεγονότα με τη σειρά. Ο Ταγματάρχης Ηλίας Σφακιανάκης από το Κορυφάσιο που είχε λάβει μέρος στον πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και στη Μικρασιατική Εκστρατεία και είχε τραυματιστεί στο Εσκή Σεχίρ, όταν τα γερμανικά στρατεύματα πάτησαν τη Μεσσηνία, το 1941, δημιούργησε αντιστασιακή ομάδα με άλλους Μεσσηνίους και Λάκωνες. Στις 19 Ιουλίου 1944 χτυπά γερμανική φάλαγγα έξω από τη Χώρα Τριφυλίας και σκοτώνει 180 Γερμανούς στρατιώτες. Οι δυνάμεις κατοχής αντέδρασαν άμεσα και κατά την προσφιλή τους μέθοδο προχώρησαν σε αντίποινα. Ο Διονύσιος Ζάκης την άλλη μέρα της μάχης βρισκόταν στη Χώρα και έτρωγε αμέριμνος σε εστιατόριο. Τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής εισέρχονται στο εστιατόριο τον συλλαμβάνουν και μαζί με άλλους ομήρους τον οδηγούν στα Φιλιατρά. Λίγο αργότερα έρχεται η εκτέλεση. Ο Διονύσιος Ζάκης υπήρξε αθώο θύμα της ναζιστικής θηριωδίας.

Έτεκεν εκ κλεψιγαμίας

Αυτό ήταν ο τίτλος της καταγγελίας που έκανε στο διοικητή της αστυνομίας της Πύλου ο Πρόεδρος της Κοινότητας Χανδρινού το Φεβρουάριο του 1933. Πρόκειται για μια γυναίκα του χωριού που ο άντρας της είχε φύγει μετανάστης στην Αμερική. Να πώς περιγράφει το γεγονός ο Θεόδωρος Μπερδήμας στο βιβλίο του «Μεσσηνίοι και Μανιάτες οι πρώτοι μετανάστες στην Αμερική»: «Υπήρξαν όμως και περιστατικά γυναικών που δεν άντεξαν στη πολύχρονη απουσία του συζύγου στα ξένα. Έτσι λοιπόν το Φλεβάρη του 1933 στη «Σημεία» δημοσιεύθηκε η παρακάτω είδηση (9-2-1933) σχετικά με τη σύλληψη μιας παντρεμένης που «έτεκεν εκ κλεψιγαμίας...» και της οποίας ο άνδρας «αποδημεί εις Αμερικήν» όπως έγραφε η εφημερίδα, και αντί να υπάρξει μια συγκαταβατική αλλά ανθρωπιστική αντιμετώπιση της γυναίκας αυτής έστω και εν πολλαίς αμαρτίαις..., ο τότε πρόεδρος της κοινότητας Χανδρινού την κατήγγειλε στην Αστυνομία. Αλλά και την εξευτέλισε δίδοντας και το όνομά της στον τύπο. Εμείς σεβόμενοι τη μνήμη της δεν αναφέρουμε το όνομά της. Ωστόσο όμως είμαστε υποχρεωμένοι να γνωστοποιήσουμε το γεγονός χωρίς το όνομά της. «Προ ημερών ο Πρόεδρος της Κοινότητος Χανδρινού κατήγγειλεν εις τον Διοικητήν της Υ.Χ. Πυλίας ότι η εκ του χωριού τούτου καταγόμενη ο σύζυγος της οποίας από 14ετίας αποδημεί εις Αμερικήν, εγκυμονούσα εκ κλεψιγαμίας, έτεκεν προώρως. Εκ της ενεργθείσης προανακρίσεως διεπιστώθη ότι όντως αύτη είχε καταστή έγκυος εκ κλεψιγαμίας από τετραμήνου και ότι, ως διευηρνήθη εκ της ιατροδικαστικής εκθέσεως, την 15-16 παρελθόντος μηνός έτεκεν προώρως μεταχειρισθείσα διάφορα εκτριωτικά φάρμακα. Κατόπιν τούτου συνελήφθη και απεστάλη τω κ. Εισαγγελεί».